

“मीठे बच्चे- अहिले तिमो सुनुवाई भएको छ । आखिर त्यो दिन आयो , अहिले तिमी यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा उत्तम भन्दा उत्तम पुरुष बनिरहेका छौ।”

प्रश्न:- हार र जीतसँग सम्बन्धित कुनचाहिँ एक यस्तो भ्रष्ट कर्म छ जसले मनुष्यलाई दुःखी बनाउँछ?

उत्तर:- जुवा। धेरै मनुष्यहरूमा जुवा खेल्ने बानी हुन्छ, यो भ्रष्ट कर्म हो किनकि हार्दा दुःख, जित्दा खुशी हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई बाबाको आज्ञा छ- प्यारा बच्चाहरू! दैवी कर्म गर। यस्तो कुनै कर्म गर्नु छैन जसमा समय खेर जाओस्। सदा बेहदको विजय प्राप्त गर्ने पुरुषार्थ गर।

गीत:- आखिर वह दिन आया आज.....

ओम् शान्ति। डबल ओम् शान्ति। तिमी बच्चाहरूले भन्नुपर्छ ओम् शान्ति। यहाँ हुन्छ डबल ओम् शान्ति। परम आत्मा जसलाई बाबा भनिन्छ उहाँले पनि भन्नुहुन्छ, अनि बच्चाहरूले पनि भन्छन्। तिमी बच्चाहरूले पनि भन्छौ- हामी आत्मा शान्त स्वरूप हौं। शान्ति देशका निवासी पनि हौं। यहाँ यस स्थूल देशमा पार्ट खेलन आएका हौं। यी कुरा आत्माहरूले बिसिएका छन्। फेरि आखिर त्यो दिन त अवश्य पनि आउँछ, जब सुनुवाई हुन्छ। कुनचाहिँ सुनुवाई? भन्छन् बाबा दुःख हरेर सुख दिनुहोस्। हरेक मनुष्यले सुख-शान्ति मन पराउँछन्। बाबा पनि गरिब निवाज हुनुहुन्छ। यतिबेला भारत बिल्कुल गरिब छ। बच्चाहरूले जानेका छन्- हामी धेरै धनवान थियौं। यो कुरा पनि तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूले जानेका छौ। अरू त सबै जंगलमा छन्। तिमी बच्चाहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार निश्चय छ। तिमीले जानेका छौ- उहाँ हुनुहुन्छ श्री श्री, उहाँको मत पनि श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ छ। भगवानुवाच हो नि। मनुष्यले त राम-रामको यस्तो धुन लगाउँछन्, मानौं बाजा बजिरहेको छ। तर राम त त्रेताका राजा थिए। उनको महिमा धेरै थियो। १४ कला थिए। दुई कला कम। उनको लागि पनि गायन गर्छन्- राम राजा, राम प्रजा... तिमी धनवान बन्छौ नि। राम भन्दा धेरै धनवान फेरि लक्ष्मी-नारायण हुन्छन्। राम राजा, राम प्रजा... राजालाई दाता जस्तै भन्छन् नि। अन्नदाता भन्छन्। बाबा पनि दाता हुनुहुन्छ, उहाँले सबैथोक दिनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ। त्यहाँ कुनै अप्राप्त वस्तु हुँदैन, जसको लागि पाप गर्नु परोस्। त्यहाँ पापको नामै हुँदैन। आधाकल्प हुन्छ दैवी राज्य फेरि आधाकल्प हुन्छ आसुरी राज्य। असुर अर्थात् जसमा देह-अभिमान हुन्छ, ५ विकार हुन्छ।

अहिले तिमी आएका छौ नाविक अथवा बागवानको पासमा। तिमीले जानेका छौ- हामी प्रत्यक्ष उहाँको साथमा बसेका छौं। तिमी बच्चाहरूले पनि बस्दा-बस्दा बिसिन्छौ। भगवानले जे आज्ञा गर्नुहुन्छ त्यसलाई मान्नु पर्छ नि। पहिला त उहाँले श्रीमत दिनुहुन्छ श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ बनाउनको लागि। त्यसैले उहाँको मतमा चल्नु पर्छ नि। सबैभन्दा पहिलो मत दिनुहुन्छ- देही-अभिमानि बन। बाबाले हामी आत्माहरूलाई पढाउनु हुन्छ। यो पुरा याद गर। यी शब्द याद गर्यौ भने बेडा पार हुन्छ। बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ, तिमीले नै ८४ जन्म लिन्छौ। तिमी नै तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ। यो दुनियाँ त पतित, दुःखी छ। स्वर्गलाई भनिन्छ सुखधाम। बच्चाहरूले जानेका छन्- शिवबाबा, भगवानले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। हामी उहाँका विद्यार्थी हौं। उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ, त्यसैले पढ्नु पनि राम्ररी पर्छ। दैवी कर्म पनि हुनुपर्छ। कुनै भ्रष्ट कर्म गर्नु हुँदैन। भ्रष्ट कर्ममा जुवा पनि आउँछ। यसले पनि दुःख दिन्छ। हार्यौ भने दुःख हुन्छ, जित्यौ भने खुशी हुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूले मायासँग बेहदको हार खाएका छौ। यो हो नै बेहदको हार र जीतको खेल। ५ विकार रूपी रावणसँग हारे हार हुन्छ, त्यसमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ। मायासँग हारे हार हुन्छ। अब तिमी बच्चाहरूको जित हुन्छ। अब तिमीले जुवा आदि सबै छोडिदिनु पर्छ। अब बेहदको विजय प्राप्त गर्ने कुरामा पूरा ध्यान दिनु पर्छ। कुनै पनि यस्तो कर्म गर्नु हुँदैन, समय खेर फाल्नु हुँदैन। बेहदको विजय प्राप्त गर्नको लागि पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। गराउनेवाला बाबा समर्थ हुनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ सर्व सर्वशक्तिमान। यो पनि सम्झाइएको छ- केवल बाबा मात्रै सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ, रावण पनि सर्वशक्तिमान छ। आधाकल्प रावण राज्य, आधाकल्प राम राज्य चल्छ। अहिले तिमीले रावण माथि विजय प्राप्त गर्छौ। अब त्यो हृदको कुरा छोडेर बेहदमा लाग्नु छ। नाविक आउनु भएको छ। आखिर त्यो दिन आयो नि। उच्च भन्दा उच्च बाबासँग गरिएको पुकारको सुनुवाई हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमीले

आधाकल्प धेरै धक्का खायो। पतित बन्यो। पावन भारतखण्ड शिवालय थियो। तिमी शिवालयमा रहन्थ्यौ। अहिले तिमी वेश्यालयमा छौ। तिमीले शिवालयमा रहनेहरूलाई पुज्छौ। यहाँ यी अनेक धर्महरूको कति युद्ध छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबैलाई मैले समाप्त गरिदिन्छु। सबैको विनाश हुनु छ। अरु धर्म स्थापकहरूले विनाश गर्दैनन्। उनीहरू सदगति दिने गुरु पनि होइनन्। सदगति ज्ञानद्वारा मात्र हुन्छ। सबैका सदगतिदाता ज्ञान-सागर बाबा नै हुनुहुन्छ। यी शब्दहरू राम्ररी नोट गर। धेरै यस्ता छन् जसले यहाँ सुनेर बाहिर गएपछि यहाँको यही रहन्छ। जसरी गर्भजेलमा भन्छन्— मैले पाप गर्दिनँ। बाहिर निस्क्यो, अनि त्यहीँको त्यहीँ रह्यो। अलि ठूलो भएपछि पाप गर्न थाल्छन्। काम कटारी चलाउँछन्। सत्ययुगमा त गर्भ पनि महल हुन्छ। त्यसैले बाबाले बसेर सम्झाउनु हुन्छ— आखिर त्यो दिन आयो आज। कुनचाहिँ दिन? पुरुषोत्तम संगमयुगको, जसका बारेमा कसैलाई थाहा छैन। बच्चाहरूले अनुभव गर्छन्— हामी पुरुषोत्तम बनिरहेका छौं। उत्तम भन्दा उत्तम पुरुष हामी नै थियौं, श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ धर्म थियो। कर्म पनि श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ थियो। रावण राज्य नै थिएन। आखिर त्यो दिन आयो जसमा बाबा आउनु भएको छ पढाउनु। उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ। त्यसैले यस्ता बाबाको श्रीमतमा चलनुपर्छ नि। अहिले हो कलियुगको अन्त्य। थोरै समय पनि चाहिन्छ नि, पावन बन्नको लागि। ६० वर्षपछि वानप्रस्थ भन्छन्। ६० पुगेपछि लाग्छ लाठी। अहिले त हेर ८० वर्षकाले पनि विकारलाई छोड्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म यिनको वानप्रस्थ अवस्थामा प्रवेश गरेर यिनलाई सम्झाउँछु। आत्मा नै पवित्र बनेर पार हुन्छ। आत्मा नै उड्छ। अहिले आत्माका पंख काटिएका छन्। उड्न सक्दैन। रावणले पंख काटिदिएको छ। पतित बनेका छन्। कुनै एकजना पनि फर्केर जान सक्दैन। पहिला त परमपिता बाबा जानुहुन्छ। शिवको बरियाँत भन्छन् नि। शंकरको बरियाँत हुँदैन। बाबाको पछि हामी सबै बच्चाहरू जान्छौं। बाबा आउनु भएको छ लिनको लागि। शरीर सहित त लैजानुहुन्छ। आत्माहरू सबै पतित छन्। पवित्र नबनेसम्म फर्केर जान सक्दैनन्। पवित्रता थियो त्यसैले शान्ति र सम्पन्नता थियो। केवल तिमी आदि सनातन देवी-देवता धर्मका नै थियौं। अहिले अरु सबै धर्मका छन्। देवी गुण छँदै छैन। यसलाई कल्पवृक्ष भनिन्छ। बरको वृक्षसँग यसको तुलना गरिन्छ। फेद छँदै छैन। फेरि पनि सारा वृक्ष खडा छ। त्यस्तै यो देवी-देवता धर्मको पनि जेरै छैन। तर सारा वृक्ष खडा छ। अवश्य थियो, प्रायः लोप भएको छ फेरि दोहोरिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म फेरि आउँछु एक धर्मको स्थापना गर्न, अरु सबै धर्मको विनाश हुन्छ। नत्र सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ? भनिन्छ पनि विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ। अहिले यो पुरानो दुनियाँ हो फेरि नयाँ दुनियाँ दोहोरिन्छ। यो पुरानो दुनियाँ परिवर्तन भएर नयाँ दुनियाँ स्थापन हुन्छ। यही भारत पुरानोबाट नयाँ बन्छ। भन्छन्— जमुनाको किनारामा परिस्तान थियो। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी काम चितामाथि बसेर कब्रिस्तानी बनेका हो। फेरि तिमीलाई परिस्तानी बनाउनु हुन्छ। श्रीकृष्णलाई श्याम-सुन्दर भन्छन्, किन? कसैको बुद्धिमा छैन। नाम त राम्रो छ नि। राधा र कृष्ण— यी हुन् नयाँ विश्वका राजकुमार-राजकुमारी। बाबा भन्नुहुन्छ— काम चितामाथि बसेका हुनाले कलियुगमा छन्। गायन गरिएको छ— सागरका बच्चाहरू काम चितामा जलेर मरे। अहिले बाबाले सबैमाथि ज्ञान वर्षा गर्नुहुन्छ। फेरि सबै जान्छन् स्वर्णिम युगमा। अहिले हो संगमयुग। तिमीलाई अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान मिल्छ, जसबाट तिमी धनवान बन्छौ। यी एक-एक रत्नहरू लाखौं रुपियाँका छन्। उनीहरूले फेरि सम्झन्छन्— शास्त्रहरूका भर्सन लाखौं रुपियाँका छन्। तिमी बच्चाहरू यस पढाइबाट पद्मपति बन्छौ। आम्दानीको स्रोत हो नि। यी ज्ञान रत्नहरूलाई तिमीले धारण गर्छौ। झोली भर्छौ। उनीहरूले फेरि शंकरलाई भन्छन्— हे बम बम महादेव, भरिदेऊ झोली। शंकरलाई कति दोष लगाएका छन्। ब्रह्मा र विष्णुको पार्ट यहाँ हुन्छ। यो पनि तिमीले जानेका छौ— ८४ जन्म विष्णुको पनि भनिन्छ, लक्ष्मी-नारायणको पनि। तिमीले ब्रह्माको पनि भन्छौ। बाबाले बसेर सम्झाउनु भएको छ, सत्य के हो, असत्य के हो, ब्रह्मा र विष्णुको पार्ट के हो। तिमी नै देवता थियो, चक्कर लगाएर ब्राह्मण बनेर फेरि अब देवता बन्छौ। सारा पार्ट यहाँ खेलिन्छ। वैकुण्ठको खेलपाल देखाउँछन्। यहाँ त वैकुण्ठ छैन। मीराले नृत्य गर्थिन्। त्यो सबैलाई साक्षात्कार भनिन्छ। उनको कति मान छ। साक्षात्कार गरिन्, कृष्णसँग नृत्य गरिन्। फेरि के मिल्यो त? स्वर्गमा त गइनन् नि। गति-सदगति त संगममा नै मिल्न सक्छ। यस पुरुषोत्तम संगमयुगलाई तिमीले जानेका छौ। हामी बाबाद्वारा अब मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौं। विराट् रूपको पनि ज्ञान हुनुपर्छ नि। चित्र राख्छन्, केही पनि बुझ्दैनन्। अकासुर-बकासुर— यी सबै यस संगमयुगका नाम हुन्। भस्मासुर पनि नाम छ। काम चितामाथि बसेर भस्म भएका हुन्। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— मैले फेरि सबैलाई ज्ञान चितामा बसाएर लैजान्छु। आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हुन्। भन्छन् पनि हिन्दु— चिनियाँ भाइ-भाइ, हिन्दु-मुस्लिम भाइ-भाइ हुन्। तर भाइ-भाइ पनि आपसमा लडिरहन्छन्। कर्म त आत्माले गर्छ नि। शरीरद्वारा आत्मा लड्छ। पाप पनि आत्मामा लाग्छ, त्यसैले पाप आत्मा भनिन्छ। बाबा बसेर कति प्यारसँग सम्झाउनु हुन्छ। शिवबाबा र ब्रह्मा बाबा दुवैलाई हक छ बच्चे-बच्चे भन्ने। बाबाले दादाद्वारा भन्नुहुन्छ— हे

बच्चाहरू! सम्झन्छौ नि, हामी आत्माहरूले यहाँ आएर पार्ट खेल्छौं। फेरि अन्त्यमा बाबा आएर सबैलाई पवित्र बनाएर साथैमा लिएर जानुहुन्छ। बाबाले नै आएर ज्ञान दिनुहुन्छ। आउनु पनि हुन्छ यहाँ नै। शिव जयन्ती पनि मनाउँछन्। शिव जयन्तीपछि फेरि हुन्छ कृष्ण जयन्ती। श्रीकृष्ण नै फेरि श्रीनारायण बन्छन्। फेरि चक्कर लगाएर अन्त्यमा काला (पतित) बन्छन्। बाबा आएर फेरि गोरा बनाउनु हुन्छ। तिमी ब्राह्मणहरू नै देवता बन्छौ। फेरि सीँढी उत्रिन्छौ। यो ८४ जन्मको हिसाब अरु कसैका बुद्धिमा छैन। बाबाले नै बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। गीत पनि सुन्यौ— आखिरमा भक्तहरूको सुनुवाई हुन्छ। बोलाउँछन् पनि— हे भगवान आएर हामीलाई भक्तिको फल दिनुहोस्। भक्तिले फल दिँदैन। फल भगवानले दिनुहुन्छ। भक्तहरूलाई देवता बनाउनु हुन्छ। तिमीले धेरै भक्ति गरेको छौ। सबैभन्दा पहिला तिमीले नै शिवको नै भक्ति गर्यौ त्यसैले राम्ररी यी कुरालाई सम्झन्छौ, तिमीले महसुस गर्छौ यो हाम्रो कुलको हो। कसैको बुद्धिमा रहँदैन भने सम्झ भक्ति धेरै गरेको रहेनछ, पछि आएको हुनुपर्छ। यहाँ पनि पहिला आउँदैन। यो हिसाब हो। जसले धेरै भक्ति गरेको छ उसलाई धेरै फल मिल्छ। थोरै भक्ति थोरै फल। उसले स्वर्गको सुख भोग्न सक्दैन किनकि सुरुमा शिवको भक्ति थोरै गरेको हुन्छ। तिम्रो बुद्धिले अब काम गर्छ। बाबाले धेरै भिन्न-भिन्न युक्तिहरू सम्झाउनु हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) एक-एक अविनाशी ज्ञान रत्नहरू जो पद्म समान छन्, यसबाट आफ्नो झोली भर्दै, बुद्धिमा धारण गरेर फेरि दान गर्नु छ।

२) श्री श्री को श्रेष्ठ मतमा पूरा-पूरा चल्नु छ। आत्मालाई सतोप्रधान बनाउनको लागि देही-अभिमानि बन्ने पूरा-पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ।

वरदान:- मनमनाभवको विधिद्वारा बन्धनहरूको बीजलाई समाप्त गर्ने नष्टोमोहा स्मृति स्वरूप भव बन्धनको बीज हो सम्बन्ध। जब बाबाको साथमा सबै सम्बन्ध जोडिसक्यौ भने अरु कसैमा मोह कसरी हुन सक्छ। विना सम्बन्धको मोह हुँदैन र मोह छैन भने बन्धन हुँदैन। जब बीजलाई नै खतम गरिदियौ भने विना बीज वृक्ष कसरी पैदा हुन्छ। यदि अहिलेसम्म बन्धन छ भने सिद्ध हुन्छ— केही तोडेका छौ, केही जोडेका छौ त्यसैले मनमनाभवको विधिद्वारा मनका बन्धनबाट पनि मुक्त नष्टोमोहा स्मृति स्वरूप बन, फेरि के गर्ने बन्धन छ, काटिँदैन जस्ता गुनासा समाप्त भएर जान्छन्।

स्लोगन:- xब्राह्मण जीवनको स्वास उमंग-उत्साह हो त्यसैले कुनै पनि परिस्थितिमा उमंग-उत्साहको प्रेसर कम नहोस्।